

Sygn. akt III K 9/13

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - SSO Beata Brysiewicz

Protokolant – Beata Rynkowska

w obecności prokuratora Wiesławy Sawośko- Grębowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 marca 2013 roku

sprawy **T. K.**, syna M.i J.z domu S., urodzonego (...)w W.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 8 września 2010 roku w sprawie

II K 787/2010 za czyny popełnione w dniu 26 czerwca 2010 roku: za czyn I z art. 224 § 2 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn II z art. 222 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn III z art. 226 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn IV z art. 190 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 3 lat;

2. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2010 roku w sprawie

III K 111/09 za czyny popełnione w okresie od 5 maja 2008 roku do 21 lipca 2008 roku: za czyn I z art. 258 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn II z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności, na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono oskarżonemu karę łączną w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności; na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 lipca 2008 roku do dnia 8 grudnia 2009 roku;

3. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 5 lipca 2011 roku w sprawie

II K 392/2011 za czyn popełniony w dniu 28 listopada 2010 roku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od sierpnia 2010 roku daty bliżej nieustalonej do dnia 23 września 2010 roku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn popełniony w nocy z 8 na 9 listopada 2010 roku z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w miesiącu sierpniu 2010 roku daty bliżej nieustalonej z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w miesiącu sierpniu 2010 roku daty bliżej nieustalonej z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres jego tymczasowego aresztowania od 22 marca 2011 roku do 5 lipca 2011 roku.

4. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 13 października 2011 roku w sprawie

II K 82/11 za czyn popełniony w nieustalonym dniu pomiędzy 13 a 30 kwietnia 2010 roku z art. 284 § 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk, art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat i oddano oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora.

5. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 2 października 2012 roku w sprawie **III K 479/11** za czyn popełniony w okresie od nieustalonego dnia października 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia listopada 2010 roku z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk w zw z art. 12 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

I. Na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk łączy skazanemu T. K. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w sprawie **II K 787/2010**, Sądu Okręgowego w Białymstoku **III K 111/09** oraz Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w sprawie **II K 392/2011** orzeczone za dwa czyny popełnione w miesiącu sierpniu 2010 roku daty bliżej nieustalonej i orzeka wobec niego karę łączną **6(sześciu) lat pozbawienia wolności**.

II. Na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk łączy skazanemu T. K. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w sprawie **II K 392/2011** za czyny popełnione w dniu 28 listopada 2010 roku, w okresie od sierpnia 2010 roku daty bliżej nieustalonej do dnia 23 września 2010 roku i w nocy z 8 na 9 listopada 2010 roku oraz Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w sprawie **III K 479/11** i orzeka wobec niego karę łączną **1(jednego) roku i 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**.

III. Na mocy art. 572 kpk umarza postępowanie odnośnie połączenia kary orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu **III K 82/11**.

IV. Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach od dnia 21 lipca 2008 roku do 8 grudnia 2009 roku oraz od dnia 22 marca 2011 roku do 5 lipca 2011 roku i okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków.

V. W pozostałej części kary jednostkowe w wyrokach podlegających łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

VI. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. Z. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych wraz z 23% podatku VAT od tej kwoty.

VII. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

III K 9/13

UZASADNIENIE

T. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

6. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 8 września 2010 roku w sprawie **II K 787/2010** za czyny popełnione w dniu 26 czerwca 2010 roku: za czyn I z art. 224 § 2 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn II z art. 222 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn III z art. 226 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn IV z art. 190 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 3 lat;

7. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2010 roku w sprawie **III K 111/09** za czyny popełnione w okresie od 5 maja 2008 roku do 21 lipca 2008 roku: za czyn I z art. 258 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn II z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności, na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono oskarżonemu karę łączną w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności; na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 lipca 2008 roku do dnia 8 grudnia 2009 roku;

8. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 5 lipca 2011 roku w sprawie **II K 392/2011** za czyn popełniony w dniu 28 listopada 2010 roku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od sierpnia 2010 roku daty bliżej nieustalonej do dnia

23 września 2010 roku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn popełniony w nocy z 8 na 9 listopada 2010 roku z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w miesiącu sierpniu 2010 roku daty bliżej nieustalonej z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w miesiącu sierpniu 2010 roku daty bliżej nieustalonej z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres jego tymczasowego aresztowania od 22 marca 2011 roku do 5 lipca 2011 roku.

9. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 13 października 2011 roku w sprawie

II K 82/11 za czyn popełniony w nieustalonym dniu pomiędzy 13 a 30 kwietnia 2010 roku z art. 284 § 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk, art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat i oddano oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora.

10. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 2 października 2012 roku w sprawie **III K 479/11** za czyn popełniony w okresie od nieustalonego dnia października 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia listopada 2010 roku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono o kosztach.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu II Wydział Karny sygn. III K 392/11 z dnia 5 lipca 2011 roku (k. 10-14), kserokopię protokołu posiedzenia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu II Wydział Karny sygn. II K 392/11, II Ko 631/11 (k. 15-16), kserokopię protokołu posiedzenia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu II Wydział Karny sygn. II K 392/11, II Ko 167/12 (k. 17-18), odpis wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku III Wydział Karny sygn. III K 111/09 z dnia 17 grudnia 2010 roku (k. 21-26), akta Sądu Rejonowego w Wałbrzychu II Wydział Karny sygn. II K 479/11 wraz z wyrokiem z dnia 2 października 2012 roku i wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy IV Wydział Karny odwoławczy sygn. IV Ka 977/12 z dnia 8 stycznia 2013 roku (odpisy wyroków w aktach niniejszych – k. 46-47), akta Sądu Rejonowego w Wałbrzychu II Wydział Karny sygn. II K 82/11 wraz z wyrokiem z dnia 13 października 2011 roku (odpis wyroku w aktach niniejszych - k. 48), akta Sądu Rejonowego w Wałbrzychu II Wydział Karny sygn. II K 188/06 wraz z wyrokiem z dnia 30 marca 2006 roku (odpis wyroku w aktach niniejszych - k. 49), akta Sądu Rejonowego w Wałbrzychu II Wydział Karny sygn. II K 787/10 wraz z wyrokiem z dnia 8 września 2010 roku (odpis wyroku w aktach niniejszych - k. 50-51), akta Sądu Okręgowego w Białymstoku III Wydział Karny sygn. III K 37/12 wraz z odpisem wyroku z dnia 29 maja 2012 roku (odpis wyroku w aktach niniejszych – k. 52-53), wniosek skazanego – (k. 1), kartę karna- (k. 6-7), opinię o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach – (k. 58-63).

Skazany T. K. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego wskazując, iż jego rodzina znajduje się bardzo trudnej sytuacji życiowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się w sytuacji, gdy zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej na zasadach przewidzianych w art. 85 k.k. Wymieniony przepis kodeksu karnego określa bowiem podstawowe przesłanki materialnoprawne umożliwiające łączenie orzeczonych wobec skazanego kar. Zgodnie z nim warunkiem dopuszczalności wymierzenia kary łącznej jest to, by przestępstwa ustalone różnymi wyrokami popełnione zostały przez sprawcę zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. W przepisie tym wyraźnie zastrzeżono graniczny moment pozwalający na przyjęcie, które z dwóch lub więcej popełnionych czynów pozostają w realnym zbiegu. Cezurą tą jest „pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok”, a zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku podanego analizie w zakresie ewentualnego objęcia go wyrokiem łącznym.

Z analizy dat wyroków i dat popełniania poszczególnych przestępstw wynika, iż w przedmiotowym wypadku pierwszym chronologicznie wyrokiem skazującym T. K. był wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 8 września 2010 r., wydany w sprawie o sygn. akt II K 787/2010. Przed datą wydania tego wyroku T. K. popełnił przestępstwa za które został skazany wyrokami: Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2010 r., sygn. akt III K 111/09- za czyn popełniony w okresie od 5 maja 2008 r. do 21 lipca 2008 r.; Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 5 lipca 2011

r., sygn. akt II K 392/2011- w zakresie dwóch czynów popełnionych w miesiącu sierpniu 2010 r. daty nieustalonej (punkt I części dyspozytywnej wyroku).

Kolejnym chronologicznie wyrokiem skazującym T. K. był właśnie wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 5 lipca 2011 r., sygn. akt II K 392/2011 odnośnie czynów popełnionych w dniu 28 listopada 2010 roku, w dacie bliżej nieustalonej w okresie od sierpnia 2010 roku do dnia 23 września 2010 roku oraz w nocy z 8/9 listopada 2010 roku. Przed datą wydania tego wyroku (5 lipca 2011 r.) T. K. popełnił w okresie od nieustalonego dnia października 2010 r. do nieustalonego dnia listopada 2010 r. kolejne przestępstwo za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 2 października 2012 r., sygn. akt III K 479/11 (punkt II części dyspozytywnej wyroku).

T. K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 13.10.2011 roku w sprawie II K 82/11 za czyn popełniony pomiędzy 13 a 30 kwietnia 2010 roku, a więc przed datą dnia 5 lipca 2011 r., orzeczenia wydanego w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt II K 392/2011.

Analiza wyżej wymienionych dat popełniania przestępstw i dat wyroków nie pozostawia wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie, w odniesieniu do wyszczególnionych wyżej wyroków został spełniony warunek połączenia kar o którym mowa w art. 85 k.k., w postaci związku czasowego pomiędzy popełnianymi przestępstwami. Wszystkie przestępstwa popełnione zostały przez skazanego przed wydaniem pierwszych chronologicznie wyroków skazujących. Sąd pragnie jednak zwrócić uwagę, iż nie we wszystkich przypadkach spełniony został warunek tożsamości rodzajowej kar, umożliwiający ich połączenie. Przede wszystkim wskazać należy, iż wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 13 października 2011 r., sygn. akt II K 82/11 T. K. został skazany za przestępstwo popełnione w nieustalonym dniu pomiędzy 13 a 30 kwietnia 2010 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w wymiarze lat 5.

Wymienione przestępstwo zostało popełnione przez skazanego przed dniem wejścia w życie nowelizacji kodeksu karnego z dnia 8 czerwca 2010 r. Nowelizacją tą dodano art. 89§1a kk zgodnie, z którym w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Przed dokonaniem nowelizacji, a więc również w okresie popełnienia przestępstwa (w kwietniu 2010 r.) kodeks karny nie przewidywał możliwości orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności w przypadku skazania na kary jednostkowe pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (co miało miejsce w zakresie spraw II K 82/11) i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania- w sprawie III K 111/09 oraz II K 392/2011.

Z uwagi na powyższe Sąd musiał rozstrzygnąć, zgodnie z art. 4 § 1 kk, czy w odniesieniu do sytuacji skazanego stosować należało ustawę obowiązującą w chwili popełnienia przestępstwa czy też w chwili orzekania. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż ustawą względniejszą dla sprawcy była ustawa obowiązująca przed nowelizacją z dnia 8 czerwca 2010 r., nie istniała bowiem wówczas możliwość orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności w przypadku skazania na kary jednostkowe z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, przy czym brak możliwości takiego połączenia powodował, iż warunek tożsamości kar o którym mowa w art. 85 kk nie był spełniony. W związku z tym postępowanie w zakresie połączenia kary orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu II K 82/11 należało umorzyć z uwagi na brak materialno prawnych przesłanek połączenia.

Odnośnie pozostałych kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w sprawie II K 787/2010, Sądu Okręgowego w Białymstoku III K 111/09, II K 392/2011 oraz III K 479/11 brak było przeszkód do ich połączenia.

W związku z powyższym Sąd zobowiązany był do dokonania analizy kar orzeczonych wobec skazanego w wyrokach jednostkowych i podjęcia decyzji odnośnie wysokości kary łącznej. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając określonych w wyżej wymienionym przepisie wartości. Polskie prawo karne nie określa w sposób bezpośredni dyrektyw wymiaru kary łącznej, które zostały jednak sformułowane w wyniku długoletniej działalności orzeczniczej sądów, a w szczególności Sądu Najwyższego. Zgodnie z utrwalonymi poglądami judykatury wyróżnić można trzy modelowe rozwiązania znajdujące odzwierciedlenie w zasadach stosowanych w procesie wymiaru kary łącznej. Są

to: zasada absorpcji, zasada asperacji i zasada kumulacji. Wybór sposobu wymierzenia kary łącznej w oparciu o jedną z wymienionych zasad uzależniony jest od okoliczności konkretnego przypadku, w tym w szczególności od więzi o charakterze przedmiotowym i podmiotowym pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono kary jednostkowe (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 października 2002 r., wydanym w sprawie o sygn. akt II KK 270/02). Choć wybór jednego z wymienionych sposobów wymiaru kary łącznej zależy jest od okoliczności konkretnej sprawy, zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji traktować należy jako rozwiązanie stosowane wyjątkowo. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 2 grudnia 1975 roku wydanego w sprawie o sygn. akt Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33.)

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, iż w ocenie Sądu w stosunku do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Wałbrzychu (II K 787/2010 oraz II K 392/2011- w zakresie dwóch czynów za które wymierzone zostały kary 1 roku i 2 miesiące pozbawienia wolności) i Sądu Okręgowego w Białymstoku (III K 111/09) zastosowanie zasady absorpcji nie jest uzasadnione. W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż brak jest bliskiego związku czasowego pomiędzy wszystkimi popełnionymi przez skazanego przed wydaniem pierwszego wyroku przestępstwami. Przestępstwa przypisane T. K. w wymienionych wyrokach były popełniane na przestrzeni ponad 2 lat (od 5 maja 2008 r. do sierpnia 2010 r.). Pomędzy poszczególnymi popełnianymi przestępstwami występowały również przerwy, w trakcie których skazany nie popełniał czynów zabronionych, przy czym wskazać należy, iż najdłuższa z nich wynosiła prawie 2 lata (pomiędzy popełnieniem przestępstw opisanych w punkcie I części dyspozytywnej wyroku III K 111/09, a popełnieniem czynów opisanych w punktach I-IV części dyspozytywnej wyroku II K 787/2010). Znacznie krótsza przerwa miała miejsce pomiędzy popełnieniem czynów zabronionych opisanych w punktach I-V części dyspozytywnej wyroku II K 787/2010 i przestępstwami określonymi w punkcie IV oraz V części dyspozytywnej wyroku II 392/2011- około 2 miesiące. Długość pierwszego z wymienionych wyżej okresów dzielących momenty popełniania przez skazanego przestępstw wskazuje, iż miał on odpowiednią ilość czasu do rozważenia naganności swojego postępowania i podjęcia decyzji o nieprzystępowaniu do działań sprawczych stanowiących kolejne przestępstwo. Odnośnie związku czasowego pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez skazanego za które został on skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Wałbrzychu III K 479/11 oraz III K 392/2011 (w zakresie trzech czynów) wskazać należy, iż związek ten był ścisły. Przestępstwo za które T. K. został skazany w sprawie III K 479/11 popełnione zostało w okresie od bliżej nieustalonego dnia miesiąca października 2010 r. do bliżej nieustalonego dnia 2010 r.- punkt I części dyspozytywnej wyroku III K 479/11, natomiast przestępstwa popełnione przez skazanego w sprawie II K 392/2011 zostały popełnione w dniach 28 listopada 2010 r., w nocy z 8 na 9 listopada 2010 r. oraz w okresie od sierpnia 2010 r. daty nieustalonej do 23 września 2010 r.- punkty I-III części dyspozytywnej wyroku II K 392/2011.

Kolejną okolicznością wpływającą na decyzję Sądu o zastosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji był charakter przestępstw przypisanych skazanemu. W przypadku czynów objętych karą łączną w punkcie I niniejszego wyroku związek przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami był dość ścisły- odnośnie przestępstwa oszustwa ze sprawy III K 111/09 (oraz czynu z art. 258 § 1 kk, przy czym zauważyć należy, iż przestępstwo to było skierowane przeciwko innemu dobru prawnemu) oraz przestępstw kradzieży z włamaniem ze sprawy II K 392/2011. Wymienionych wyżej przestępstw nie łączył jednak tego rodzaju związek z czynami, za które oskarżony został skazany w sprawie II 787/2010.

W zakresie czynów objętych karą łączną w punkcie II niniejszego wyroku związek przedmiotowo-podmiotowy był natomiast bardzo ścisły, zarówno wyrokiem II K 392/2011, jak i wyrokiem III K 479/11 T. K. został skazany za przestępstwa tego samego rodzaju- przestępstwa przeciwko mieniu.

Orzeczenie kary łącznej jest działaniem racjonalnym mającym na celu oznaczenie kary odpowiedniej do stopnia związku przedmiotowo- podmiotowego między zbiegającymi się realnie przestępstwami, co nie oznacza jednak, iż jedynie tego rodzaju okoliczności mają wpływ na jej wymiar. Nie można zapominać, iż decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma również wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary zarówno w zakresie prewencji

indywidualnej jak i generalnej. Na wymiar kary łącznej wpływ ma m.in. zachowanie się skazanego po wydaniu wyroku skazującego. Dlatego też zasadnym jest uwzględnianie warunków i właściwości osobistych skazanego, jego zachowania po popełnieniu przestępstw, a więc wszelkich mających znaczenie dla wymiaru kary łącznej okoliczności, które powstały po wydaniu wyroków stanowiących podstawę wyroku łącznego. Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności przedmiotowej sprawy należy wskazać, iż z opinii o skazanym przedstawionej przez dyrektora jednostki penitencjarnej wynika, że jego zachowanie przed przybyciem do Zakładu Karnego w K.należało określić jako nieprawidłowe, natomiast w trakcie pobytu w wymienionej jednostce zaczęło ono ulegać poprawie. Wydający opinię wskazał, iż skazany był 13 razy karany dyscyplinarnie i 14 razy nagradzany. Podkreślono, iż skazany utrzymuje kontakty z konkubiną i dzieckiem. W Zakładzie Karnym nie pracuje, nie należy do podkultury przestępczej, a do popełnionych przestępstw ustosunkowany jest krytycznie.

W ocenie Sądu z powyższej opinii wynika w sposób nie budzący wątpliwości, iż zachowanie skazanego podczas pobytu w jednostkach penitencjarnych było zmienne, przy czym wykazuje on zdecydowaną tendencję do poprawy zachowania. Proces resocjalizacji nie został jednak jeszcze zakończony i w dalszym ciągu powinien być kontynuowany. Dotychczasowe zaawansowanie resocjalizacji skazanego i coraz bardziej poprawne zachowanie przemawiają jednak za wymierzeniem kar łącznych zbliżonych bardziej do dolnej niż górnej granicy ustawowego zagrożenia.

Z uwagi na wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał, iż zasadnym było wymierzenie skazanemu kar łącznych w wysokości 6 lat oraz 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczono okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na podstawie §14 pkt 4 i §2 pkt Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z uwagi na sytuację majątkową skazanego Sąd, działając na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych uznając, iż ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.